

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25635/2023
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Милошевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2640/22 од 24.07.2023. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2640/22 од 24.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 969/22 од 07.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је одлучено да се у целости одржава на снази решење о платном налогу Основног суда у Врању Пл 64/22 од 07.03.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 12.400,00 динара са законском затезном каматом на трошкове заступања у износу од 10.500,00 динара од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2640/22 од 24.07.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 969/22 од 07.09.2022. године у ставу првом изреке, тако што укинута решење о усвајању платног налога Основног суда у Врању Пл 64/22 од 07.03.2022. године и одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати за пружене адвокатске услуге по рачуну бр. .../... од 27.08.2021. године износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2021. године до исплате и за трошкове издавања платног налога износ од 10.900,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 969/22 од 07.09.2022. године, у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова другостепеног поступка плати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 23.02.2022. године, а вредност предмета спора је 7.500,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је првостепена одлука преиначена, у ком случају би ревизија била дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**